

Księga Wyjścia

Rozdział 22

1. Jeśliby kto ukradł wołu albo owcę i zabił albo prze dał, pięć wołów odda za jednego wołu, a cztery owce za jedną owcę. 2. Jeśliby wyłamując złodziej dom albo podkopując był należony, a wzięwszy ranę umarłby, ten, kto go ranił, nie będzie winien krwie. 3. Ale jeśliby to po weszcui słońca uczynił, męzobójstwo popełnił, i sam umrze. Jeśliby nie miał, co by za kradzież oddał, sam niech zaprzedan będzie; 4. jeśli się u niego, co ukradł, najdzie żywo, lub wołu, lub osła, lub owcę, we dwójnasób wróci. 5. Jeśli kto uszkodzi pole albo winnicę i puści bydlę swe, aby spasało cudze, cokolwiek najlepszego będzie miał na polu swym albo w winnicy, według oszacowania szkody nagrodzi. 6. Jeśliby wyszedłszy ogień natrafił ciernie i zająłby kopy zboża albo stojące zboże na polu, nagrodzi szkodę, kto ogień zapalił. 7. Jeśli kto zlecił przyjacielowi pieniądze albo statek ku schowaniu, a temu by, który je przyjął, ukradziono je, jeśli się najduje złodziej, dwójako nagrodzi. 8. Jeśli nie wiedzą o złodzieju, pana domu stawia przed bogi i przysięże, że nie ściągnął ręki na rzecz bliźniego swego 9. ku uczynieniu zdrady, tak o wołu, jako i o osła, i o owcę, i o szatę, i cokolwiek szkodę przynieść może: obojgu sprawa przytoczy się przed bogi: a jeśli oni osądzą, dwójako nagrodzi bliźniemu swemu. 10. Jeśli kto zleci bliźniemu swe mu osła, wołu, owcę i wszelkie bydlę na chowanie, a zdechłoby albo znędzniało, albo było wzięte od nieprzyjaciela, a nikt by tego nie widział, 11. przysięga będzie w pośrodku, że nie ściągnął ręki na rzecz bliźniego swego i przyjmie Pan przysięgę, a on nie będzie musiał nagradzać. 12. Ale jeśliby ukradzione było, nagrodzi szkodę Panu. 13. Jeśli od zwierza zajedzione, niech odniesie do niego, co zabite jest, a nie nagrodzi. 14. Kto by u bliźniego swego czego z tych rzeczy pożyczył, a znędzniałoby albo zdechło w niebytności pana, nagrodzić będzie musiał. 15. Ale jeśliby pan był na ten czas, nie nagrodzi, zwłaszcza jeśli najęte przyszło za zapłatę pracy jego. 16. Jeśliby kto zwiódł pannę jeszcze nie poszlubioną i spałby z nią, da jej wiano i będzie ją miał za żonę. 17. Jeśli ociec panny dać nie będzie chciał, odłoży pieniądze według obyczaju wiana, które panny brać zwykły. 18. Czarownikom żyć nie dopuścisz. 19. Kto by nierząd płodził z bydłem, śmiercią niechaj umrze. 20. Kto ofiaruje bogom, zabity będzie, oprócz samemu JAHWE. 21. Przychodnia nie zasmucisz ani go uciśniesz: boście i sami przychodniami byli w ziemi Egipskiej. 22. Wdowie i sierocie szkodzić nie będziecie. 23. Jeśli je obrazicie, będą wołać do mnie, a ja wysłucham wołanie ich 24. i rozgniewa się zapalczywość moja, i pobiję was mieczem, i będą żony wasze wdowami, a synowie waszy sierotami. 25. Jeśli pieniędzy pożyczysz ludowi memu ubogiemu, który mieszka z tobą, nie będziesz mu przynaglał, jako wyciągacz, ani lichwami uciśniesz. 26. Jeśli w zastawie od bliźniego twego weźmiesz odzienie, przed zachodem słońca wrócisz je. 27. Abowiem to samo jest, czym się odziewa odzienie ciała jego, a innego nic nie ma, w czym by spał; będzieli wołał do mnie, wysłucham go, bom jest miłosierny. 28. Bogom uwłaczać nie będziesz a przełożonemu nad ludem twoim nie będziesz złorzeczył. 29. Dziesięcin twoich i pierwiastek twoich oddać nie omieszkasz: pierwородnego

z synów twoich dasz mi. **30.** Z wołów też i z owiec tymże sposobem uczynisz: siedm dni niechaj będzie przy matce swojej, a dnia ósmego oddasz mi go. **31.** Mężami świętymi mnie będziecie; mięsa, którego by zwierz pierwszej skosztował, jeść nie będziecie, ale psom wyrzucicie.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.